

GLAS NARODA

SLOVENIAN DAILY

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)Frank Saksar, president Louis Benedik, treasurer
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
62 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"

(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado		\$6.00
Za pol leta	Za vseosemčino za celo leto	\$3.50
Za četrt leta		\$1.80
	Za pol leta	\$0.90

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenčni nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti so ne pričakujemo. Denar naj se daj bogavoli pošljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejmejo bivalne naslane, da hitreje najdemo naslovnika.

'GLAS NARODA', 82 Cortlandt Street, New York N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876.

RAZLOČEK

V bližini Baltimore se nahaja stara kmečka hiša.

Policija je dobila miglaj, da se farmer bavi s protipostavnim izdelovanjem opojnih pijač.

Pred par tedni je par policistov v družbi prohibicijskih uradnikov obklopljeno hišo ter skušalo vdreti vanjo.

Farmer jim ni hotel odpreti. Unel se je boj. Strelijal je farmer in streljali so prohibicijski uradniki.

Dobro pogodena krogla je podrla farmerja na tla, kjer je bležal mrtev.

Prohibicijskega uradnika, ki je povzročil farmerjevo smrt, so artilirali in postavili pred sodišče.

Vrnil se je proces, pri katerem je bil prohibicijski uradnik oproščen.

V Minnesota so imeli nekega delavca na sumu, da proda pijačo.

Preiskali so mu vse stanovanje, pa niso našli ničesar. Polovica njegove kleti je bila založena s premogom. Ko so začeli prohibicijski uradniki odvajati premog v namenu, da zaslene pod njim shrambo za pijačo, se je delavec proti temu odločno uprl.

Beseda je dala besedo, nastal je preprič in tekoni prepir je delavec usmrtil najbolj vsljivega prohibicijskoga uradnika.

Delavca so artilirali in ga postavili pred sodišče. Vrnil se je proces, pri katerem je bil delavec obsojen na dosmrtno ječo.

To sta samo dva slučaja izmed neštetih, ki dokazujo, da merijo sodišča v slučajih, ki se tičejo prohibicije, pravico z dvojno mero.

Ni čuda potentakem, če narod izgublja rešpekt pred postavo.

ŽENSKA ENAKOPRavnost IN ENAKO-VREDNOST

V sedanjem času stopajo ženske v ospredje. Oziroma so že v ospredju in so v vsakem oziru enakovredne in enakopravne z moškim.

Ni dolgo tega, ko je umrla v New Yorku na električnem stolu Ruth Snyder.

Se par ur pred njeno smrtno so znajevale neverni Tomazi z glavo, češ, saj je ne bodo; saj je ne bodo, zato ker je ženska.

Pa ni nič pomagalo. S smrtno je plačala svoj greh.

Istotako kot Gray, s katerim sta skupaj zasnovala humor. Danes je četrtek. Od ponedeljka do včerajnjega dne je dnevno časopisje poročalo o naslednjih slučajih.

— V Oklahoma so artilirali sedemajstletno Nellie Kimes in njene tovariše. Ona in njeni tovariši so obtoženi umora.

— Newyorska policija zasleduje lepo, čedno oblečeno, neznano deklino, ki je pomagala trem moškim odnesti iz neke trgovine za \$6.000 zlatnine.

— Velma West, ki je priznala, da je s kladivom ubila svojega moža, je bila obsojena v dosmrtno ječo v Ohio.

— Mrs. Marion Hillsmith Watson je prepričala neko newyorsko poroto, da je duševno zdrava in da lahko po svoji volji razpolaga s \$40,000 zapuščine. Predno je prisla pred poroto, je bila sedem mesecev v norišnici.

— Doris MacDonald bo dne 23. marca v Kanadi usmrčena zaradi umora. Njeno edino upanje je neki "Frank". Pravi, da bo takoj oproščena, če se "Frank" javi in pove, kar ve.

— Mrs. Elizabeth Miller je priznala, da se je motila, ker je osunula Louisa Clementa, da je Margaret Brown polil z gazolijrom in jo začgal.

— Miss Edna Steiger iz Williampota, Pa., je požartovalna boljška strežnica v Siriji, kjer divja epidemija ošpic.

— V aeroplantu "Columbia" je v družbi Charlesa Levisa in Wilmerja Stultzeta poletela Mabel Boll iz New Yorka v Havano.

Nihče ne more več tajiti ženske enakopravnosti z moškimi.

Dopisi.

Selo-Mosta pri Ljubljani.

Danes je pepelnica. Dopoldne sem se sprehael po ljubljanskih ulicah in stečal mnogo ljudi, ki so vlačili seboj mačka. Maček je sicer koristna domača žival, vendar v tem slučaju to ni domači maček, ampak je tisti neprjetnej obutek, ki ga ima človek po večerih, ko je izpel časno naslade in užitka do dna.

Lepo se mi je zdelo, ko sem dobral pismo od rojakov po farmah. Nekateri so mi svetovali to, drugi zoper drugo, da sem se lahko informiral ter izbril po svojem, kaj bi bilo zame najbolj primerno, na kar sem se odločila za farmo tuje v bližini v Geneva, Ohio.

Sedaj se vam še enkrat zahtavljam, kateri ste mi pisali. Vsek slovenski rojak, kateri kaj potrebuje ali želi kakega pojasnila, na se posluži lista Glas Naroda, ker v listu Glas Naroda imajo oglasi uspeh. List je razširjen po vsej Ameriki in Kanadi.

Delavske razmere so tukaj v Clevelandu za nekatere delavce nizko pod ničlo. Kateri ima delo, postavlja v tem času v tisti urad, nad katerim visijo v Ameriki tri zlate kroglice, in obresti v takih uradih so precej visoke.

Pa proč s skrbjo, nič ne popela na glavo, danes gremo še enkrat v ljubljanski dvor na slanikite in tečane, frak ali smoking se postavljamo časno ne bo rabil, naj gre v zastavljajnico, nastopili hodož z zopot boljši časi, samo da veselo je!

Minul je predpust; dekleta ki se niso omozila in ki morajo vlačiti ploh, čakajo z bolestjo v srcu, da pride velika noč, marsikater ki je bila izbirena in je smbec obslovala, si sedaj kdo postaja starščka zeli.

o daj mi ga, večni Bog. Čeprav je pošljem od glave do nog.

Z veseljem čitam o mnogih veseljih, ki jih prijejo slovenska društva v Ameriki, a še bolj razveseljivo je, ko se čita, da spajajo pri takih veselicah "utile cum dulci" (koristno s sladkim) in da durnejo česti dobitek revnini strajkujočim rudarjem. Tudi tukaj se rudarji jako izkoriscajo.

Mora biti že dober delavec, da zasluži 40 Din. (72e na dan).

Kmalu pride zoper čas skupnih izletov v domovino. Vsekemu Slovencu je ljubezen do domovine tako v sreči prerasla, da rad žrtvuje Naroka. On jo moj edini. Žej nujno se morem pogovoriti v svojem

kozep enkrat vidi kraj, kjer mu je teka zbilka, dolince in gozde, kjer je kot hoščnog paglavje preživel svojo mladost in stikal z gnezda ptičkov.

Četudi stanejo taki izleti preeje denarja, vendar imajo to prednost, da je vožnja preko morja cenejša, da se dobi bolj udorno kabine in da potuje večja družba skupaj, ki se že med potjo skupno veseli prihodka v domovino. Po večletnem napornem delu v Ameriki se pa vsak človek rad malo oddaljuje in ko se vrne, prične zoper duševno in telesno okrepen, z delom.

Uverjen sem, da bi Saksar State Bank radio šila takim izletnikom tem na roko, da bi ustavil potni račun, na katerega bi lahko vsak potnik plačeval toliko in tako da bi se kateri potnik skesal, ali pa da bi razum kakega zadružka ne mogel potovati, bi mu omenjenje, da je vredna dobitka za šifkarto naplačani denar po odbirku malih stroškov vrnila.

S politiko se neradi bavim, povestiti pa venar moram, da različni gospodje, kateri je vladar po oblasti sestaviti ministrstvo, niso bili pri tem uspešni. Šefi političnih strank zahtevajo preveč ministarskih portfeljev za svoje stranke in to traži že tri tedne. Mogoče, da bodo do takrat, ko dobiti ta dopis v roke, že kako ministrstvo skovali. Vse upa, da dobimo dobre može v vse, ki bodo gledali da dobrobit celega troimenega naroda. Čas bi že bil, da se vse stranke strnejo v eno stranko in to bi bila gospodarska stranka!

Pozdrav! Joža.

Cleveland, O.

Pred kratkim sem vam posilil denar za oglaševanje, kateri je bil trikrat približen v listu Glas Naroda. Izključen sem dela ali žarmo v najem, ali pa bi kupil žarmo.

Zdaj vam pa posiljam, da mi je

Novice iz Slovenije.

80-letnica zaslavnega solnika.

Občite ta dopis v zahvalo vam in listu Glas Naroda ter rojakom Slovencev po siri Ameriki za njih trud in usluge. Rojaki so mi pisali ter mi svetovali iz raznih naselbin.

Lepo se mi je zdelo, ko sem do-

zata paroka v Gornjem gradu.

V nedeljo 12. februarja sta v Gornjem gradu obhajala zlato po-roko v ožjem krugu najbližjih so-rodnikov zakonca posestnik Ivan Trepel, roj. 1854 ter njegova so-telejsko službo je nastopil leta 1868 proga Marija, rojena Vertot. Oba v Škalah v Šaleški dolini in sliša za svoja leta dobro ohranjena.

Poročila sta se 10. februarja 1878

učitelj v Velenju do konca aprila ter izbaja iz nju zakona 10 otrok,

ugotovili, koliko ljudi je brez de-

la in brez kruha.

Take preiskave se ponavadi za-

veljejo v nedogled.

Pri tem pa menda ne gre toliko

za to, da se določi natančno število

nezaposljenih.

To je navsezadnje stranska

stvar. Poglavitno je, da se da ljud-

del dobre treba nobenih doga-

njanj.

Peter Zgaga

V Združenih državah je nad šti-ri milijone nezaposljenih.

To je preej določno ugotovil senatator Wagner iz New Yorka.

Delavski tajnik pravi, da jih ni toliko tlorje, da je obljudil najeti posebne statistike, ki bodo preiskovali

neznane potencialne nezaposlenosti ter natančno

učitelje v Velenju do konca aprila ter izbaja iz nju zakona 10 otrok,

ugotovili, koliko ljudi je brez de-

la in brez kruha.

Take preiskave se ponavadi za-

veljejo v nedogled.

Pri tem pa menda ne gre toliko

za to, da se določi natančno število

nezaposljenih.

Rojak Masle me je povabil, naj

predtem dne 24. marca na banket v Little Falls, N. J. Ker sem že od

ved strani slišal, da so nekatere ro-

vada City. Tam je vrtal za olje, kjer je vodil dobro založen z mamljiko rudo, prevajači ter vimi dobratoma, ki jih je pozne-

je spremljal domov v Rožno do-

lino. Pred njenim domom pa je o-

namazano okoli bosove osi, potem menjena četvorica nenadoma na-

se šele kolesa vrtijo pravilno.

padla Maksa, ga pretepla ter ga je

\$2.50 na dan. Načo se je začela nje-

govata pot k slavi. Najprej je bil de-

lavec, pozneje pa profesionalni

inženir v majhni in pri zeleničnah

po Združenih državah. Mehki, Ca-

nadi, Australiji, Veliki Britaniji,

Indiji in drugih državah.

Pa nič ne rečem, tja bi se že pri-

šlo. Toda nazaj hoditi bi bila ve-

lika težava in vladatelja vabilo hvo-

ločno odklanjanjam.

Če pa pride rojak Masle služaj-

no v New York, mu bom dal prili-

ko, da bo poskusil z musolini-

jem, katerega dosedaj ni še nihče

učil.

Samo hiteti mora. Pozne spomla-

di oziroma zgodbujega poletja naj-

nikar ne čaka. Do tedaj pa menda

ja konec musolinijeve slave.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

FANCOIS DE RIVA:

T A T

Sprva ni hotel nihče verjeti, da se je Jacques d'Huite, gentleman od nog do glave spozabil pri državnih papirjih. Potem so hitro sledili dokazi: arretacija, priznanje, sodna obravnavna. Pravica si je poiskala zadostenja.

Se ves omamiljen od dopoldanskih dogovorov sem posetil zvezč salom madame Reviere.

"Zares," je dejala gospodinja, "človek ni nikdar dovolj previden."

"Jaz pa pravim še zdaj, da je Jacques nedolžen," je na splošno priznenečenje izjavil grof F.

"Kako?" je vzkliknila gospa Riviere. "Vi verjamete v njegovo nedolžnost?"

"Da, jaz verjamem, ker poznam svojega prijatelja Jacquesa d'Huite. Poznam njegov značaj. Kdo ve, kaj tudi za to stvarjo! Kdo ve, če ne zavisi od njegovega priznanja east kakšne žene, ki je na hotel izročiti sramotni."

Grof je smehljaje pogledal okrog sebe in je dejal:

"No, čeprav, da je le malo manjkal, pa bi bil tudi jaz danes brezčesten človek. Videz me je označil za tatu. Nikdar ne pozabim stalo.

Uboga Flarence! Kako se je trešla, ko je prihajala k meni. Gost postal sem se vozil sam. Ko je na vstopila ona, me je pretreslo kakor električni tok. Osvojila me je v trenutku s svojo eleganco in svezo mladostjo. V meni se je porodil divji sklep: moram jo za vsakečeno imeti. Kmalu sva se seznanila. Bilo mi ni težko pogoditi, da ljubi tudi moja prijateljica anonimne pustolovščine, ki nas priznenečajo.

Ko smo dosegli v Pariz, sem prosil za sestanek.

"Ne, ne!" je odvrnila. "Naj nam zadošča dar slučaja. Roman je pri kraju in nima nadaljevanja.

Toda če se vendarle kdaj srečava, prosim, da me ne pozname..."

Potem sem se poslovil. Dovolila mi je še zadnji poljub in izginila kakor sen.

Ta dogodek sem že davno pozabil in minilo je skoro leto dni.

Nekoga večera pa sedim v komični operi in naenkrat sem se zastrmel v neko ložo. V družbi dveh gospodov in neke dame je sedela ana-

ninna junakinja mojega doživljaja na železnicu. Hrepeneče sem jo gledal in poskušal vzbudit njen pozornost. Zares me je našel njen pogled. Ubozica! Kako je zardela, kako se je prestrašila, ko me je poznala. Bliskovita je dvignila kažeče na ustnice. Tudi brez tega bi mokral.

Najbolj sem bi pa presenečen, ker sem njeni dražbo dobro poznal. V loži je bil moj dober prijatelj s svojo ženo; drugi gospod — brez.

"Jaz pa pravim še zdaj, da je Jacques nedolžen," je na splošno priznenečenje izjavil grof F.

"Kako?" je vzkliknila gospa Riviere. "Vi verjamete v njegovo nedolžnost?"

"Da, jaz verjamem, ker poznam svojega prijatelja Jacquesa d'Huite. Poznam njegov značaj. Kdo ve, kaj tudi za to stvarjo! Kdo ve, če ne zavisi od njegovega priznanja east kakšne žene, ki je na hotel izročiti sramotni."

Grof je smehljaje pogledal okrog sebe in je dejal:

"No, čeprav, da je le malo manjkal, pa bi bil tudi jaz danes brezčesten človek. Videz me je označil za tatu. Nikdar ne pozabim stalo.

Uboga Flarence! Kako se je trešla, ko je prihajala k meni. Gost postal sem se vozil sam. Ko je na vstopila ona, me je pretreslo kakor električni tok. Osvojila me je v trenutku s svojo eleganco in svezo mladostjo. V meni se je porodil divji sklep: moram jo za vsakečeno imeti. Kmalu sva se seznanila. Bilo mi ni težko pogoditi, da ljubi tudi moja prijateljica anonimne pustolovščine, ki nas priznenečajo.

Ko smo dosegli v Pariz, sem prosil za sestanek.

"Ne, ne!" je odvrnila. "Naj nam zadošča dar slučaja. Roman je pri kraju in nima nadaljevanja.

Toda če se vendarle kdaj srečava, prosim, da me ne pozname..."

Potem sem se poslovil. Dovolila mi je še zadnji poljub in izginila kakor sen.

Ta dogodek sem že davno pozabil in minilo je skoro leto dni.

Nekoga večera pa sedim v komični operi in naenkrat sem se zastrmel v neko ložo. V družbi dveh gospodov in neke dame je sedela ana-

"Nekaj sem ti prinesla," je rekla Florence, ko me je dopoldne obiskala. "Glej... kaj ni lepo? — Kajne, da te imam rada!"

Izročila mi je fino izdelano dozo za cigarete. Res dragocena stvar. Nicem je hotel sprejeti, toda solze v njenih očeh so zlomile moj odpor.

Dva dni pozneje sem igral v klubu. Na mizi je ležala moja lepa doza. Bil sem ves zatopljen v igro in nisem opazil, kako je moj prijatelj Simon de X. stopil k meni in vzel dozo v roko. Njegov vzrok me je pa predramil.

"To je vendar moja doza... Pred tednom dni mi je prišla..."

"Pardon!" sem odvrnil, "ta je sprejel Mr. Tsurumija tekom enega njegovih zadnjih obiskov v Združenih državah, je dostavil:

"Sceipel naročil stenogrami Mussolinijevega govora.

DUNAJ, Avstrija, 6. marca. — Kancelar Seipel je naročil včeraj, naj se mu odpolije iz Rima popolno stenografsko poročilo Mussolinijevega govora, ki se je tikal tisočstevno z Japonsko. Skozi leta je delal Tsurumi, eden prvih govornikov izvoljenih v voditelji mladih liberalcev, za razširjenje elektorata. Vsled tega velikega demokratičnega gibljanja je bilo pri zadnjih volitvah nekako devet milijonov novih glasov.

Tsurumi je rekel ponovno v svojih nagovorih v tej deželi tekom pretekle zime, da bo dovedlo to veliko povečanje volilštva od treh do dvanajstih milijonov do končne kontrole zmanjšanja politike od strani javnega mnjenja dežele, kot v Angliji, Franciji in Ameriki. Prepričan je bil, da bo dovedlo to liberalne politike napram Kitajske in do prijateljske politike napram Združenih držav.

— Sedaj se bo ta napolna navedovanja izpostavilo preizkušnji dejanskih dogodkov.

MARYLAND Steyer, J. Cerne, Kitzmiller, Fr. Vodopivec.

MICHIGAN Calumet, M. F. Kohn, Detroit, J. Barich, Ant. Janezich.

MINNESOTA Chisholm, Frank Gouze, A. Panica, Frank Pucelj.

Ely, Jos. J. Peshel, Fr. Sekula, Egleth, Louis Gouze, Gilbert, Louis Vessel, Hibbing, John Povse, Virginia, Frank Hrvatich.

MISSOURI St. Louis, A. Nabrgoj.

MONTANA Klein, John R. Rom, Washoe, L. Champa.

NEBRASKA Omaha, P. Broderick.

NEW YORK Gowanda, Karl Sternska, Little Falls, Frank Mast.

OHIO Barberon, John Balant, Joe Hiti, Cleveland, Anton Bobek, Charles Karlinger, Louis Rudman, Anton Simcich, Math. Slapálek.

Euclid, F. Bajt, Gerald, Anton Nagode, Lorain, Louis Balant in J. Kunkle, Niles, Frank Kogovsek, Warren, Mrs. F. Rachar, Youngstown, Anton Kikel.

OREGON Oregon City, J. Koblar.

PENNSYLVANIA Ambridge, Frank Jakše, Besemer, Louis Hribar, Bradford, J. A. Germ, Braddock, Anton Ivavec, Claridge, Fr. Tushar, A. Jerina, Connell, J. Brezovac, J. Pika, F. Novak, Crafton, Fr. Machek, Everett, G. Previč, Louis Supančič, A. Skerl, Forest City, Math. Kamen, Farrell, Jerry Okora, Imperial, Val. Peterrel, Greenberg, Frank Novak, Homestead City in okolico, Frank Fařenčák.

Irwin, Mike Paushek, Johnstown, John Polanc, Martin Koneček.

Hough, Ant. Tanež, Lazear, Anton Osolnik, Maner, Fr. Demšar, Meadow Lands, J. Kortíšek, Midway, John Zus, Moon Run, Fr. Podmilšek, Pittsburgh, Z. Jakše, Ig. Magister, Vine, Arh. in U. Jakobich, J. Germ, J. Pogacar.

Preston, J. Demšar, Reading, J. Pešl, Steelton, A. Hren, Unity Sla. in okolico, J. Skerl, Fr. Schifler.

West Newton, Joseph Jovan, Wilcock, J. Peterrel.

UTAH Helper, Fr. Kreba.

WISCONSIN Milwaukee, Joseph Trainik in Jos. Koren, Racine in okolico, Frank Jelenec, Sheboygan, John Zorman, West Allis, Frank Skok.

WYOMING Rock Springs, Louis Tanež, Diamondville, A. Z. Arko.

Vek mednarodna žida potrdila za svojo, katero je prejel. Zastopnik rojnosti.

Narodna pravda je vsekodnevna razprava).

Člani so jih že prejeli.

V ZALOGI IMAMO SE NEKAJ IZVODOV

CENA VSEM ŠTIRIM \$1.50

Knjiga vsebuje nauke o izgovarjanju angleških besed; vaje za učence angleščine; besira in članke s slikami ter kratke angleške slovenski in slovenško angleški besednjak (4000 besed).

Narodila pošljite na:

"GLAS NARODA"

82 Cortlandt St., New York

SKLADATELJ "INTERNACIONAL JONALE"

Socijalistično "Internacionalo" je zložil Francoz Pierre Degeter. Mož je že star in živi v silno skromnih razmerah v St. Denis. Sovjetski vladni je priskočil na misel, da bi bilo dobro, če bi se tega morda podprtlo vsaj na stara leta. Povala ga je v sovjetsko Rusijo, kjer je pripravljena odstopiti mu primereno stanovanje v hiši "Veteranov revolucije". Poleg tega bi prejemal Degeter državno penzijo.

Pierre Degeter je 70 let star. Letos v juniju bo 40 let, odkar je imel srečen trenutek in je zasnoval internacionalo. Sovjetska Rusija je sprejela to pesem, za svojo državno himno in ker priznava avtorjem nekaj pravice, se hoče odložiti skladatelju s tem, da mu na stara leta ponudi košček strehe in skorje kruha.

Pierre Degeter je 70 let star. Letos v juniju bo 40 let, odkar je imel srečen trenutek in je zasnoval internacionalo. Sovjetska Rusija je sprejela to pesem, za svojo državno himno in ker priznava avtorjem nekaj pravice, se hoče odložiti skladatelju s tem, da mu na stara leta ponudi košček strehe in skorje kruha.

Pierre Degeter je 70 let star. Letos v juniju bo 40 let, odkar je imel srečen trenutek in je zasnoval internacionalo. Sovjetska Rusija je sprejela to pesem, za svojo državno himno in ker priznava avtorjem nekaj pravice, se hoče odložiti skladatelju s tem, da mu na stara leta ponudi košček strehe in skorje kruha.

Pierre Degeter je 70 let star. Letos v juniju bo 40 let, odkar je imel srečen trenutek in je zasnoval internacionalo. Sovjetska Rusija je sprejela to pesem, za svojo državno himno in ker priznava avtorjem nekaj pravice, se hoče odložiti skladatelju s tem, da mu na stara leta ponudi košček strehe in skorje kruha.

Pierre Degeter je 70 let star. Letos v juniju bo 40 let, odkar je imel srečen trenutek in je zasnoval internacionalo. Sovjetska Rusija je sprejela to pesem, za svojo državno himno in ker priznava avtorjem nekaj pravice, se hoče odložiti skladatelju s tem, da mu na stara leta ponudi košček strehe in skorje kruha.

Pierre Degeter je 70 let star. Letos v juniju bo 40 let, odkar je imel srečen trenutek in je zasnoval internacionalo. Sovjetska Rusija je sprejela to pesem, za svojo državno himno in ker priznava avtorjem nekaj pravice, se hoče odložiti skladatelju s tem, da mu na stara leta ponudi košček strehe in skorje kruha.

Pierre Degeter je 70 let star. Letos v juniju bo 40 let, odkar je imel srečen trenutek in je zasnoval internacionalo. Sovjetska Rusija je sprejela to pesem, za svojo državno himno in ker priznava avtorjem nekaj pravice, se hoče odložiti skladatelju s tem, da mu na stara leta ponudi košček strehe in skorje kruha.

Pierre Degeter je 70 let star. Letos v juniju bo 40 let, odkar je imel srečen trenutek in je zasnoval internacionalo. Sovjetska Rusija je sprejela to pesem, za svojo državno himno in ker priznava avtorjem nekaj pravice, se hoče odložiti skladatelju s tem, da mu na stara leta ponudi košček strehe in skorje kruha.

Pierre Degeter je 70 let star. Letos v juniju bo 40 let, odkar je imel srečen trenutek in je zasnoval internacionalo. Sovjetska Rusija je sprejela to pesem, za svojo državno himno in ker priznava avtorjem nekaj pravice, se hoče odložiti skladatelju s tem, da mu na stara leta ponudi košček strehe in skorje kruha.

Pierre Degeter je 70 let star. Letos v juniju bo 40 let, odkar je imel srečen trenutek in je zasnoval internacionalo. Sovjetska Rusija je sprejela to pesem, za svojo državno himno in ker priznava avtorjem nekaj pravice, se hoče odložiti skladatelju s tem, da mu na stara leta ponudi košček strehe in skorje kruha.

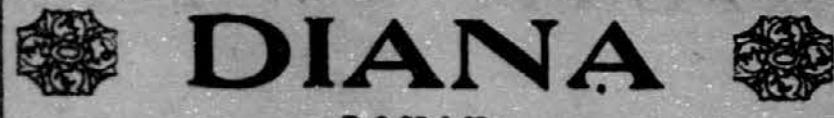
Pierre Degeter je 70 let star. Letos v juniju bo 40 let, odkar je imel srečen trenutek in je zasnoval internacionalo. Sovjetska Rusija je sprejela to pesem, za svojo državno himno in ker priznava avtorjem nekaj pravice, se hoče odložiti skladatelju s tem, da mu na stara leta ponudi košček strehe in skorje kruha.

Pierre Degeter je 70 let star. Letos v juniju bo 40 let, odkar je imel srečen trenutek in je zasnoval internacionalo. Sovjetska Rusija je sprejela to pesem, za svojo državno himno in ker priznava avtorjem nekaj pravice, se hoče odložiti skladatelju s tem, da mu na stara leta ponudi košček strehe in skorje kruha.

Pierre Degeter je 70 let star. Letos v juniju bo 40 let, odkar je imel srečen trenutek in je zasnoval internacionalo. Sovjetska Rusija je sprejela to pesem, za svojo državno himno in ker priznava avtorjem nekaj pravice, se hoče odložiti skladatelju s tem, da mu na stara leta ponudi košček strehe in skorje kruha.

Pierre Degeter je 70 let star. Letos v juniju bo 40 let, odkar je imel srečen trenutek in je zasnoval internacionalo. Sovjetska Rusija je sprejela to pesem, za svojo državno himno in ker priznava avtorjem nekaj pravice, se hoče odložiti skladatelju s tem, da mu na stara leta ponudi košček strehe in skorje kruha.

Pierre Degeter je 70 let star. Letos v juniju bo 40 let, odkar je imel srečen trenutek in je zasnoval internacionalo. Sovjetska Rusija je sprejela to pesem, za svojo državno himno in ker priznava avtorjem nekaj pravice, se hoče odložiti skladatelju s tem, da mu na stara leta ponudi košček strehe in skorje

ROMAN.

Za Glas Naroda priredil G. P.

18

(Nadaljevanje.)

— Oho! Torej tudi ti hočes zopet čez drn in stru? Tega ne bo Divjih jež ne smo Diana še vprizarjati.

— Jahali bova popolnoma mirno, teta Brigit. Vedno le korak za korakom.

— No, ali se lahko zanesem na to? Ali se ne hoč preveč razgresa, Diana?

Ta je poljubila staro damo prisrno na usta.

— Bodis brez skrbi, teta, jaz sem že sama dovolj previdna.

— Jahalnega hlapca pa moraš vzeti s seboj.

Dora je prošeče dvignila roki.

— Ah, ljuba, najdražja gospa, ne hlapca. Pustite naju jahati sami. Saj sva dve.

— Na povratni poti pa bo Diana sama.

— Potem naj pride konjski hlapec za nama ter odvede Diana, a ne tako zdaj.

Gospa Brigit je pogladila Doro po licu.

— Tak mali nagajivec! Ta ovije človeka krog prsta. Naj bo torej.

Mladi dami sta se poslovili izvanredno dobre volje. Gospa Brigit je sla sama navzad ter dvignila obe viti postavi v sedla s svojima močnima rokama.

Z veselim pozdravom sta odjahali prijateljici.

Gospa Brigit se je vrnila k svojemu možu. Molče sta zrla za žemalja jahalkuma, ki sta jima še enkrat pomignila z bičem, predno sta izginili v parku.

Nekaj časa pozneje je rekla stara dama, kot iz globokih misli:

— Diana je na najboljši poti, da postane lepotica.

Mož ji je priznal.

— Ona je že sedaj, Brigit. Pusti jo še nekoliko bolj dozoreti in nato ji ne bo snel noben moški nekazovanovo pogledati v oči. Sploh pa sem sedaj govoril z gospodinom Diro glede Berlina. Ona trdi, da bi njeni starški radi sprejeli Diana v svojo oskrbo.

Gospa Brigit je vdihnila.

— D, da — otrok mora ven v življenje. Lotar zahteva tudi zelo mnogo, da ji nudimo vsako možno priliko, da obuje z drugimi mladimi ljudmi. Včasih se mi kar zdi, da ne more niti pričakovati, da bi kdo drugi zahteval Diana od njega.

Gospod Steinach pa je zmajal z glavo.

— Ne, Brigit, tak ne smeš razumeti tega. Lotar hoče le, da bi Diana ne čutila niti najmanjšega sledu spon, katere si je naložila sama. Ona naj bo prosta, eventualno tudi za nekega drugega, če se bo celasilo njeni sreči. On noče, da bi postala ona nesrečna potom svoje poživovalnosti. Na samega sebe ne misli pri tem prav nič.

Stara dama je zopet globoko vdihnila.

— Ah, Herman, kako lepo bi bilo, če bi se ta navidezni zakon nlega dne izpremenil v prav zakon in če bi se oba mlada srca našla v ljubezni! Vredna sta popolnoma drug drugega in spadata dobro sku-paj.

Herman je prijel njeni roko ter jo poljubil.

— Ne bodiva preveč neskromna, moja ljuba Brigit. Toliko sreče, — na tó ne smeva niti misli. Če pa bi bilo nama usojeno, potem hočeva potrebitljivo čakati na to. Usoda lahko obrne vse na najboljše.

— Da, da, — a človek bi rad nekoliko pomagal usodi, — je re-kla Brigit, zelo malo strpna.

Herman Steinach se je nasmehnil.

— Tega raje ne bova storila. Kako bi sicer hotela pričeti kaj takake?

— No, na vaak način bi hotela, da bi Lotar sedaj enkrat videl Diana. Tako rada bi mu sedaj enkrat poslala njeni fotografijo, a ona se odločeno brani proti temu, da bi se dala slikati. Samo ne vem, zakaj.

Herma nSteinach se je nasmehnil.

— Pojasnilo za to je zelo enostavno. Ona sploh ne ve, kako mi-nana je postal sedaj ter se zdi sami sebi vedno grda, mlada goska. Ti veš, kako je vzkliknila pred dvemi leti, ko se je pustila zadnjikrat slikati, vsa iz sebe: — Moj Bog, kakšno grdo bitje sem! Nikdar več se ne pustim slikati.

— Njeni ogledalo ji bo vendar reklo, da izgleda sedaj popolnoma drugače.

— Kdo ve, če ugaja sami sebi? O samem sebi ima človek le zelo redko pravilno sodbo. In kaj je sploh pri takih fotografijah? Fotografija ne more zrealiti mičnosti njeni osebnosti. Pa tudi če bi bilo tako, — kaj neki bi se doseglo s tem? V najboljšem slučaju bi se zmotilo duševni mir Lotarja. To bi ne bila nobena dobrota zanj.

Gospa Brigit je prepričevalno pričimala.

— Imaš prav, stari. Pustiva torej, da se izvrši vse, kot hoče n-soda. Omejiti se morava na to, da naprosiva najboljše za otroka od usode.

* * *

Diana in Dora sta odjahali počasi skozi zeleni gozd, v katerem so pričeli listi sempatam rdečiti. Po običaju mladih dekle sta kramijali o sto različnih stvarach, ki so jima zdalete važne. Nato pa je vprašala Dora naenkrat, po kratkem odmoru:

— Povej, Diana, ali se ti neži zelo čudno, da si že poročena?

V obraz Diana je stopila lahna rdečica.

— Ti veš, Dora, da sem v bistvu prav tako malo poročena kot ti. — Da, seveda, a ti se imenuješ sedaj gospa Steinach in se moraš tako imenovati pred celim svetom. Na tem ni mogoče ničesar u-gibati.

— Gotovo, jaz se imenujem Diana Steinach, a sem vendar še vedno Diana Dorneek.

— Sama zase, — a ne za druge.

— Ali se hočes zares ločiti od Lotarja Steinach?

Diana je zrla nekaj časa predise, a nato je vrgla nestrpno glavo nazaj.

— Več kaj, draga Dora, — ne govoriva več o tem. Jaz nimam nobene skrivnosti pred teboj in ti hočem tudi zaupati, da sem se dogovorila z Lotarjem, da si hočeva medsebojno povedati, kadar bi nama bila zaželjiva najina prostost. Drugače pa počiva cela zadeva do njegovega povratka. Prosim te, da jo tudi ti pustiš počivati, ker nečem govoriti o tem. Ignoriraj popolnoma, da sem kaj drugega kot svoja stara Diana.

— Dobro, dobro, srček moj. Le ženo stvar mi povej. Ti boš vendar v bodoče spoznala dosti mladih mož ter jim boš moralta biti predstavljena kot gospa Steinach. Kako pa, če bo eden med temi, ki se bo zaljubil vate in ti v njega? Ali te ne bo tvoje žensko ime oviralo na sreči?

Diana se je brezkrbno nasmehnila.

(Dalej prihodnjih.)

Dednost duševnih bolezni.

Vidimo, da je duševna narav, posebno njeno svojstvo volje, močnejša kot narav telesa — vidimo, da duša vlaže tvorno s telesom do gotove meje. Duša hodi čisto svoja pota — kot v sanjah, somnambulizmu ali mesečnosti in podzavestni omračenosti, telo pa živi čisto svoje življenje v okovah prirodnih zakonov in zelo vse troje skupaj, duša, telo in življenje v pravem, zdravem ravnotežju tvori zdravega človeka, tvori "jaz". Če se to ravnotežje le malo spremeni, se spremeni tudi cel človek, se spremeni "jaz" — in tem tiči zadnje bistvo duševnih bolezni.

Iz navadnega slutimo, da je vse zakone dednosti in ravnanja duševnih bolezni pač čisto nemogoče razjasniti in da nam bo to v okviru današnje narave tudi v bodočem nemogoče. Ni pa s tem rečno, da opustimo raziskovanje teh vprašanj, ampak nasprotno, mnogo nejasnosti se nam je na tem polju že razbistrial, a neskončno, neškono mnogo nam se še lahko odkrije; če pa bi vedeli vse, ne mogli bi biti več živi.

Mladi dami sta se poslovili izvanredno dobre volje. Gospa Brigit je sla sama navzad ter dvignila obe viti postavi v sedla s svojima močnima rokama.

Z veselim pozdravom sta odjahali prijateljici.

Gospa Brigit se je vrnila k svojemu možu. Molče sta zrla za žemalja jahalkuma, ki sta jima še enkrat pomignila z bičem, predno sta izginili v parku.

Nekaj časa pozneje je rekla stara dama, kot iz globokih misli:

— Diana je na najboljši poti, da postane lepotica.

Mož ji je priznal.

— Ona je že sedaj, Brigit. Pusti jo še nekoliko bolj dozoreti in nato ji ne bo snel noben moški nekazovanovo pogledati v oči. Sploh pa sem sedaj govoril z gospodinom Diro glede Berlina. Ona trdi, da bi njeni starški radi sprejeli Diana v svojo oskrbo.

Gospa Brigit je vdihnila.

— D, da — otrok mora ven v življenje. Lotar zahteva tudi zelo mnogo, da ji nudimo vsako možno priliko, da obuje z drugimi mladimi ljudmi. Včasih se mi kar zdi, da ne more niti pričakovati, da bi kdo drugi zahteval Diana od njega.

Gospod Steinach pa je zmajal z glavo.

— Ne, Brigit, tak ne smeš razumeti tega. Lotar hoče le, da bi Diana ne čutila niti najmanjšega sledu spon, katere si je naložila sama. Ona naj bo prosta, eventualno tudi za nekega drugega, če se bo celasilo njeni sreči. On noče, da bi postala ona nesrečna potom svoje poživovalnosti. Na samega sebe ne misli pri tem prav nič.

Do tukaj bi nam bil način dejanja duševnih bolezni v smislu drugih telesnih lastnosti razumljiv, ker se giblje v mehjih zakonov prirode: kakor hitro pa zanesno dednost razum, zastavljen, izvirajoča iz žlez z notranjim izločevanjem, katerih boleznske spremembe tudi dedimo na otroce posebno, če smo jih že mi pododelovali od staršev bodisi kot krita ali neodkrita naša svojstva in dodatkom svojstev, nam zmanjša tal pod nogami. Duša ne roditi duše po naših prirodnih pojmih in ne more dediti svojstev. To proces se vrši izven našega spoznanja in vendar se dotika nas bistveno, ker bi brez njega nas ne bilo. To vprašanje rešiti bi značilo ustvariti nov svet ali svet, ki je nam še nepoznan.

Kakor smo že rekli, je duševnih svojstev nebroj in po ustroju možganov se zamorejo z vzgojo nekatera bolj, druga manj razviti: že od prirode in podobnosti so nekatera bolj razvita, druga manj ali več okrnjena, a preveliko nesoglasje v medsebojnem ravnotežju duševnih svojstev zamore napravijo, da se dotika nas bistveno, ker bi brez njega nas ne bilo. To vprašanje rešiti bi značilo ustvariti nov svet ali svet, ki je nam še nepoznan.

Kakor smo že rekli, je duševnih svojstev nebroj in po ustroju možganov se zamorejo z vzgojo nekatera bolj, druga manj razviti: že od prirode in podobnosti so nekatera bolj razvita, druga manj ali več okrnjena, a preveliko nesoglasje v medsebojnem ravnotežju duševnih svojstev zamore napravijo, da se dotika nas bistveno, ker bi brez njega nas ne bilo. To vprašanje rešiti bi značilo ustvariti nov svet ali svet, ki je nam še nepoznan.

Duševne posledice zastavljenja z alkoholom, nadalje sifilisom in drugimi nalezljivimi bolezniškimi nismi so kot takšne dedne, toda navadno so otroci teh ljudi obremenjeni z najrazličnejšimi telesnimi in duševno pomankljivostjo, ker so spopetni z okvarjenim spocočnim efe-tem. Starši alkoholiki in sifilitiki, če ozdravijo od teh napak, zamo-rejo zopet imeti zdravo potomstvo.

Tako se podobejo vrojeni kretinizem, idiotizem, imbecilnost ali duševna zaostalost in še več drugih.

Duševne posledice zastavljenja z alkoholom, nadalje sifilisom in drugimi nalezljivimi bolezniškimi nismi so kot takšne dedne, toda navadno so otroci teh ljudi obremenjeni z najrazličnejšimi telesnimi in duševno pomankljivostjo, ker so spopetni z okvarjenim spocočnim efe-tem. Starši alkoholiki in sifilitiki, če ozdravijo od teh napak, zamo-rejo zopet imeti zdravo potomstvo.

V kolikor in kakšen vpliv na posredno ali neposredno dednost duševnih bolezni pa ima četrtega naša duša sama kot takšna — to vprašajte moramo pustiti neodgovorno.

Če razdelimo duševne bolezni v podobne, prijene in pridobljene, vidimo, da je naravnost kot takšnih dednih mala vrsta — se veda računamo tu i slabo nadarjenost do gotove nižine, dasi je ne smatramo kot duševno bolezen, več jih je naravnost dednih, a posredno izvirajočih iz obolenih žlez z notranjim izločevanjem. Največ vrst je prijerenih ali ž-

vsled poškodb spocočnih celic ali okvare otroka od samo materinalnih bolezni in poškodb pred rojstvom. Od pridobljenih pa boluje po nosenjih in zavodih tudi največ ljudi, vendar pa vrsta teh bolezniških samsa po sebi ni posebno velika, tudi če so vzniki najraznovrstnejši. Glede zdravljenja so prve ne-ozdravljive, pač pa je gotovo, da se dalo potom križanja z popolnoma zdravimi članji rodbin, v katerih ni bilo nikoli nobenih duševnih bolezni, po več rodbinah.

Gotovo, jaz se imenujem Diana Steinach, a sem vendar še vedno Diana Dorneek.

Sama zase, — a ne za druge.

Ali se hočes zares ločiti od Lotarja Steinach?

Diana je zrla nekaj časa predise, a nato je vrgla nestrpno glavo nazaj.

— Več kaj, draga Dora, — ne govoriva več o tem. Jaz nimam nobene skrivnosti pred teboj in ti hočem tudi zaupati, da sem se dogovorila z Lotarjem, da si hočeva medsebojno povedati, kadar bi nama bila zaželjiva najina prostost. Drugače pa počiva cela zadeva do njegovega povratka. Prosim te, da jo tudi ti pustiš počivati, ker nečem govoriti o tem. Ignoriraj popolnoma, da sem kaj drugega kot svoja stara Diana.

— Dobro, dobro, srček moj. Le ženo stvar mi povej. Ti boš vendar v bodoče spoznala dosti mladih mož ter jim boš moralta biti predstavljena kot gospa Steinach. Kako pa, če bo eden med temi, ki se bo zaljubil vate in ti v njega? Ali te ne bo tvoje žensko ime oviralo na sreči?

Diana se je brezkrbno nasmehnila.

(Dalej prihodnjih.)

SEZNAM KNJIG, katerih imamo samo po par izvodov od vsake.

Blaagajna velikega vojvoda,

roman 29

Č